

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ – ΑΠ. ΘΩΜΑ

Η Κυριακή του Αντίπασχα μάς φέρνει μπροστά στο μυστήριο της πίστης και της βεβαιότητας της Αναστάσεως. Ο Απόστολος μάς καλεί να ζούμε μέσα στη νέα ζωή που χαρίζει ο Αναστημένος Χριστός, με αγάπη και ενότητα. Και το Ευαγγέλιο παρουσιάζει τον Απόστολο Θωμά, που από την αμφιβολία οδηγείται στη ζωντανή ομολογία: «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου». Ἐτσι, η πίστη δεν είναι θεωρία, αλλά προσωπική συνάντηση με τον Αναστημένο Χριστό.

Α. Το Αποστολικό Ανάγνωσμα (Πράξ. 5, 12–20)

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα πολλὰ ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν πάντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος. Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτούς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· ὥστε καὶ εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περὶ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ — ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων — ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἔθεντο αὐτούς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς καὶ ἐξαγαγὼν αὐτούς εἶπεν· Πορεύεσθε καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης».

Εκείνες τις ἡμέρες, Με τα χέρια των ἀποστόλων γίνονταν πολλὰ θαύματα καὶ σημεῖα στον λαό· καὶ ὅλοι ἦταν ἐνωμένοι στη στοά του Σολομώντα. Ἀπὸ τοὺς ἄλλους κανεὶς δὲν τολμούσε νὰ πλησιάσει κοντὰ τοὺς, ἀλλὰ ὁ λαός τοὺς τιμούσε· καὶ ὅλο καὶ περισσότεροι ἄνδρες καὶ γυναῖκες πίστευαν στον Κύριο. Ἐβγαζαν ἀκόμη καὶ τοὺς ἀρρώστους στους δρόμους καὶ τοὺς τοποθετοῦσαν σε κρεβάτια καὶ φορεῖα, γιὰ νὰ πέσει ἔστω καὶ ἡ σκιά του Πέτρου πάνω σε κάποιον ἀπὸ αὐτούς ὅταν περνοῦσε. Συγκεντρωνόταν ἐπίσης πλῆθος ἀπὸ τις γύρω πόλεις στα Ἱεροσόλυμα, φέροντας ἀσθενεῖς καὶ βασανισμένους ἀπὸ ἀκάθαρτα πνεύματα, καὶ ὅλοι θεραπεύονταν. Τότε ὁ ἀρχιερέας καὶ ὅσοι ἦταν μαζί του, που ἀνήκαν στους Σαδδουκαίους, γέμισαν ἀπὸ φθόνο καὶ συνέλαβαν τοὺς ἀποστόλους καὶ τοὺς ἐβάλαν στη δημόσια φυλακή. Ἀλλὰ ἄγγελος Κυρίου ἀνοίξε τη νύχτα τις πόρτες τῆς φυλακῆς, τοὺς ἐβγάλε ἔξω καὶ τοὺς εἶπε· «Πηγαίνετε καὶ σταθείτε στον ναό καὶ κηρύξτε στον λαό ὅλα τὰ λόγια αὐτῆς τῆς ζωῆς».

B. Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Ιωάν. 20, 19–31)

Ο ὕσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ· ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμε τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ».

Το βράδυ ἐκείνης τῆς ἡμέρας, τῆς πρώτης τῆς εβδομάδας, ἐνῶ οἱ πόρτες ἦταν κλειστές ἐκεῖ ὅπου ἦταν συγκεντρωμένοι οἱ μαθητὲς ἀπὸ φόβο, ἦρθε ὁ Ἰησοῦς, στάθηκε ἀνάμεσά τους καὶ τους εἶπε· «Εἰρήνη σε σας». Καὶ ἀφοῦ το εἶπε αὐτό, τους ἔδειξε τὰ χεῖρια καὶ τὴν πλευρά Του· καὶ οἱ μαθητὲς χάρηκαν ὅταν εἶδαν τὸν Κύριο. Τους εἶπε πάλιν· «Εἰρήνη σε σας· ὅπως με ἔστειλε ὁ Πατέρας, ἔτσι κι ἐγὼ σας στέλνω». Καὶ ἀφοῦ το εἶπε αὐτό, φύσηξε καὶ τους εἶπε· «Λάβετε Ἅγιο Πνεῦμα· σε ὁποιοὺς συγχωρεῖτε τὶς ἁμαρτίες, συγχωροῦνται· καὶ σε ὁποιοὺς τὶς κρατάτε, μένου ἀσυγχώρητες». Ὁ Θωμᾶς ὅμως, ἓνας ἀπὸ τους δώδεκα, δὲν ἦταν μαζί τους ὅταν ἦρθε ὁ Ἰησοῦς. Οἱ ἄλλοι μαθητὲς τοῦ ἔλεγαν· «Εἶδαμε τὸν Κύριο». Εκείνος ὅμως εἶπε· «Ἄν δὲν δω τὰ σημάδια ἀπὸ τὰ καρφιά καὶ δὲν βάλω τὸ δάκτυλό μου ἐκεῖ καὶ τὸ χέρι μου στὴν πλευρά Του, δὲν θα πιστέψω». Ὑστερα ἀπὸ ὀκτῶ ἡμέρες, ἦταν πάλιν μέσα οἱ μαθητὲς καὶ ὁ Θωμᾶς μαζί τους. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἐνῶ οἱ πόρτες ἦταν κλειστές, στάθηκε στὴ μέση καὶ εἶπε· «Εἰρήνη σε σας». Ἐπειτα λέει στὸν Θωμᾶ· «Φέρε τὸ δάκτυλό σου ἐδῶ καὶ δεσ τὰ χεῖρια μου· φέρε τὸ χέρι σου καὶ βάλε τὸ στὴν πλευρά μου· καὶ μὴ γίνεσαι ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός». Ὁ Θωμᾶς ἀπάντησε καὶ Του εἶπε· «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέει· «Ἐπειδὴ με εἶδες, πίστεψες· μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν εἶδαν καὶ πίστεψαν. Πολλὰ ἄλλα θαύματα ἔκανε ὁ Ἰησοῦς μπροστά στους μαθητὲς Του, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν γραφτεῖ σὲ αὐτὸ τὸ βιβλίο· αὐτὰ ὅμως γράφτηκαν γιὰ νὰ πιστέψετε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, καὶ γιὰ νὰ ἔχετε, πιστεύοντας, ζωὴ στὸ ὄνομά Του».

